

[Dohrmann]

søge en forhandlingsløsning, således at danske vognmænd blev fritaget for at betale i Norge, og således at betalingsordningen for norske vognmænd kun skulle træde i kraft, hvis en sådan forhandling ikke førte til enighed.

Den 14. december 1984 meddelte ministeren, at den fastsatte ikrafttrædelsesdato pr. 1. januar 1985 var blevet udsat til 1. juli 1985, bl.a. fordi der skulle føres nye forhandlinger. Da der hverken over for Folketinget eller hovedorganisationen af danske vognmænd er tilgået noget som helst om en forhandlingsløsning, kan det vel forventes, at norske lastvogne fra den 1. juli 1985 skal betale, når de benytter det danske vejnet.

Eventuelle yderligere udsættelser vil, ud over at gøre os til grin, også vanskeliggøre kommende forhandlinger.

Svar (3/7 85):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

De nye forhandlinger, der efter norsk anmodning blev indledt i begyndelsen af året om en løsning på problemerne omkring vejafgifter, er endt uden resultat. Som konsekvens heraf har regeringen truffet foranstaltninger til, at opkrævning af kilometerafgift af norske lastvogne ved kørsel i Danmark kunne sættes i værk den 1. juli 1985.

Spm nr. S 1352

Til justitsministeren (24/6 85) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Vil ministeren indskærpe, at politiet ved afslag på asylansøgninger har pligt til på neutral vis at oplyse ansøgerne om appelmulighederne?«

Begrundelse

Der er flere gange kommet klager over, at politiet ved meddelelse om afslag på asylansøgninger indirekte lægger pres på ansøgerne, eksempelvis libanesere, ved at ledsage meddelelsen om afslag med en oplysning om, at man nok kan appellere til flygtningesnævnet, men at det formodentlig ikke hjælper og blot tager lang tid. Dette bør naturligvis ikke finde sted og kan kun opfattes som forsøg på at få ansøgerne til at opgive at

bruge en rettighed, de ifølge dansk lovgivning har.

Svar (2/7 85):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Ved forkyndelse af afslag på asylansøgninger oplyses ansøgeren samtidig gennem en tolk om muligheden for at påklage afslaget til flygtningenævnet, om muligheden for mundtligt at forelægge sagen i nævnet og om muligheden for advokatbeskikkelse.

Justitsministeriet har fra rigspolitietschefen, den centrale politiafdeling, fået oplyst, at man ikke er bekendt med, at dette i nogle tilfælde ikke er sket på neutral måde.

Spm nr. S 1353

Til forsvarsministeren (24/6 85) af:

Albrechtsen (VS):

»Har ministeren kendskab til, om hangarskibet »Invincible« er atombevæbnet, og vil ministeren spørge de engelske myndigheder, om krigsskibet eller eventuelle fly på skibet er atombevæbnede?«

Begrundelse

Hangarskibet »Invincible«, der deltog i Falklandskrigen, bsøger fra onsdag den 26. juni 1985 København.

Indtil andet er påvist, må det antages, at skibet medfører a-våben. Et spørgsmål er, om skibet medbringer fly af f.eks. typerne Seaharrier eller Buccaneer, der bærer a-våben. Hidtil har regeringen nægtet at føre nogen som helst kontrol med, om andre landes krigsskibe eller fly medbringer a-våben, når de besøger Danmark; man henviser til troen på, at USA og England respekterer a-våbenfriheden, på trods af at alt peger på det modsatte. Da New Zealand nægtede USA at anløbe new zealandske havne med a-bevæbnede skibe, vakte dette i den grad USAs raseri, at USA besluttede, at USA-enheder ikke længere besøger New Zealand. De vil nemlig simpelt hen ikke afmontere a-våbnene, end ikke midlertidigt.

Selv om ministeren endnu ikke er rede til at følge New Zealands eksempel, skulle man dog tro, at ministeren kunne gå så vidt som til at rette en høflig forespørgsel til englæn-